

Dosarul nr. 2ra-1681/22
2-21088592-01-2ra-30112022

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud. D. Sergiu
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud. N. Budăi, I. Dutca, D. Băbălău

D E C I Z I E

1 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas
Victor Burduh
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de declarat de Inspectoratul Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Eremia împotriva Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, intervenient accesoriu agentul constatator Victor Ivanov, cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică,

împotriva deciziei din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 11 iunie 2021, Vitalie Eremia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, intervenient accesoriu agentul constatator Victor Ivanov, solicitând încasarea din contul inspectoratului a sumei de 3 406,95 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în dosarul contravențional nr.5r-3-49/2020 și 4r-395/21.

În motivarea acțiunii, reclamantul a relatat că la 21 iulie 2020 de către agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, Ivanov Victor, a fost întocmit proces-verbal contravențional nr.MAI05 023949, prin care a fost învinuit și sancționat, pentru comiterea contravenției prevăzute de art.235 alin. (1) și 236 alin. (2) Cod contravențional.

La 4 august 2020 reclamantul a expediat prin intermediul poștei în adresa Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, contestația nemotivată asupra procesului verbal contravențional nr.MAI05 023949 din 21 iulie 2020.

Prin urmare, din data de 10 august 2020, dosarul s-a aflat pe rol la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, până la 3 decembrie 2020, când a fost pronunțată hotărârea prin care contestația a fost admisă și anulat procesul-verbal contravențional.

Iar, prin decizia din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins ca fiind nefondat recursul declarat de Inspectoratul Național de Securitate Publică al IGP al MAI și s-a menținut hotărârea din 3 decembrie 2020.

Reclamantul a invocat că în toată perioada de timp menționată, a fost reprezentat de către apărătorul său avocatul Eremia Igor, atât în ședințele de judecată cât și în afara acestora.

Iar, prezenta acțiune are scopul recuperării cheltuielilor de asistență juridică suportate de către Vitalie Eremia, în procesul contravențional, în sumă de 3 406,95 de lei, care au fost achitate conform bonului de plată Seria DAA nr.23026663 din 11 iunie 2021.

Prin hotărârea din 28 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Eremia împotriva Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, intervenient accesoriu agentul constatator Victor Ivanov, cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

S-a încasat de la Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP a MAI, în beneficiul lui Vitalie Eremia, cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică rezultate din cauza contravențională suma de 3 406,95 de lei și cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică suma de 2 110 lei.

La 29 octombrie 2021, Inspectoratul Național de Securitate Publică al IGP a MAI, a declarat apel împotriva hotărârii, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă integral.

Prin decizia din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Inspectoratul Național de Securitate Publică al IGP a MAI și s-a menținut hotărârea din 28 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 16 noiembrie 2022, Inspectoratul Național de Securitate Publică al IGP a MAI a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei și emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului, a invocat că decizia este neîntemeiată și neargumentată. Totodată, consideră că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

În context, a susținut că la cazul din speță, nu există nici o hotărâre definitivă prin care reclamantul să fi fost declarat nevinovat, or procesul-verbal contravențional a fost anulat de către instanța de judecată fiind anulată și decizia agentului constatator, în temeiul art.441 și 448 Cod contravențional, motivând lipsa faptului contravenției.

La fel, în hotărârea anexată la cererea de chemare în judecată nu a fost constatat caracterul ilicit al acțiunilor sau al inacțiunilor autorității competente să constate contravenție sau să soluționeze cauza contravențională.

Totodată, a invocat că reclamantul nu poate pretinde de la pârâtul Inspectoratul National de Securitate Publică al IGP al MAI repararea prejudiciul material cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în cauza contravențională, cauzat în rezultatul atragerii ilegale la răspundere contravențională, în condițiile în care acesta nu este pârâtul corespunzător, or potrivit art. 5 alin. (1) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998,

cauzele cu privire la repararea prejudiciului material și moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. Organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției.

Astfel, consideră că Inspectoratul Național de Securitate Publică al IGP al MAI, împotriva căruia au fost formulate pretenții în prezenta cauză, de fapt este pârâțul necorespunzător, or la caz organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției, respectiv doar Ministerului Justiției în calitate de reprezentant al statului este cel care trebuie să aibă calitatea procedurală de pârât.

De asemenea a remarcat că sumele solicitate cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în cauza contravențională, sunt neîntemeiate și nejustificate, în condițiile în care, nu au fost prezentate probe veridice, admisibile, pertinente și concludente care să confirme faptul vătămării drepturilor personale nepatrimoniale privind integritatea morală, prezumție valabilă până la proba contrarie.

Mai mult ca atât, prejudiciul material solicitat de către reclamant sunt de fapt cheltuielile de asistență juridică pretins a fi suportate, nefiind indicate acțiunile întreprinse în acest sens de către avocat, iar potrivit prevederilor imperative ale art. 63 alin. (5) din Legea nr. 1260 din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură, cheltuielile suportate în legătură cu acordarea de către avocat a asistenței juridice în organele de urmărire penală și instanțele de judecată în cauzele penale, civile și administrative se încasează concomitent cu soluționarea cauzei în fond, fără o procedură litigioasă prealabilă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Referitor la termenul de declarare a recursului, Colegiul reține că decizia din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată Inspectoratul Național de Securitate Publică prin intermediul poștei electronice, la 25 octombrie 2022 (f.d.102 verso). Iar cererea de recurs a fost depusă la 16 noiembrie 2022, în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Curtea Supremă de Justiție a expediat intimaților cererea de recurs la 30 noiembrie 2022, informându-i despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Însă, până la data examinării admisibilității recursului, referințe nu au fost depuse.

Prin încheierea din 28 decembrie 2022 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Inspectoratul Național de Securitate Publică al IGP al MAI, a fost considerat admisibil.

În conformitate art. 441 din Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Art. 444 din Codul de procedură civilă, prevede că recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

La caz, Colegiul a considerat inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererile de recurs și referință au fost formulate cu suficientă precizie.

În cauza CtEDO Covalenco v. Moldova nr. 72164/14 16 septembrie 2020, Curtea a statuat că este necesar organizarea unei audieri: a) în cazul în care există necesitatea de a evalua dacă circumstanțele au fost stabilite corect de către autorități (a se vedea Malhous v. Republica Cehă [MC], nr. 33071/96, § 60, 12 iulie 2001); b) atunci când circumstanțele cer ca instanța să-și formeze propria impresie referitoare la justițiabili, prin acordarea dreptului de a explica propria lor situație personală, în mod direct sau prin intermediul unui reprezentant (a se vedea Göç, pre-citată, § 51; Miller, pre-citată, § 34 in fine; și Andersson v. Suedia, nr. 17202/04, § 57, 7 decembrie 2010); c) în cazul în care instanța are nevoie de a obține o clarificare cu privire la anumite detalii, inter alia prin intermediul unei audieri (a se vedea Fredin v. Suedia (nr. 2), 23 februarie 1994, § 22, Seria A nr. 283-A, și Lundevall v. Suedia, nr. 38629/97, § 39, 12 noiembrie 2002).

La cazul din speță, toate punctele de drept care puteau exista, pot fi cercetate și soluționate în mod obiectiv pe baza înscrisurilor și documentelor prezente la dosar.

În esență, recurentul și intimații au avut posibilitatea să prezinte poziția în scris și să răspundă la argumentele părților adverse.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care a interpretat în mod eronat legea.

Colegiul judiciar menționează că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al recursului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea cauza García Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26; Moreira Ferreira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag.84, 98).

Astfel, circumstanțele cauzei prezentate de părți și determinate de instanțele de judecată în fazele procesuale anterioare denotă următoarele.

La 21 iulie 2020, agentul constatator din cadrul DP „Centru” a INSP al IGP, Victor Ivanov, a întocmit în privința lui Vitalie Eremia procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI 05023949, în baza căruia acesta a fost sancționat conform art. 236 alin. (2) și art. 235 alin. (1) Cod contravențional, cu aplicarea unei amenzi în mărime de 1 800 lei și 7 puncte de penalizare.

Reclamantul a contestat procesul-verbal cu privire la contravenție menționat.

Iar, prin hotărârea din 3 decembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, a fost admisă contestația depusă de Vitalie Eremia împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI 05023949 din 21 iulie 2020, întocmit de agentul constator din cadrul DP „Centru” a INSP al IGP, Victor Ivanov, în privința lui Vitalie Eremia, în baza art. 236 alin. (2) și art. 235 alin. (1) Cod contravențional, și a deciziei de sancționare, cu anularea procesului-verbal și deciziei de sancționare și încetarea procesului contravențional, pe motivul lipsei faptului contravențional.

Iar prin decizia din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca nefondat recursul declarant de agentul constator din cadrul DP „Centru” a INSP al IGP, Victor Ivanov și s-a menținut hotărârea din 3 decembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana.

Invocând că procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința sa a fost anulat și s-a încetat procesul contravențional, reclamantul a depus prezenta acțiune în judecată împotriva Inspectoratului Național de Securitate Publică, intervenient accesoriu agentul constator Victor Ivanov, în temeiul prevederilor Legii nr.1545 din 25 februarie 1998 cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Vitalie Eremia, în baza prevederilor legii menționate, a solicitat încasarea din contul inspectoratului a sumei de 3 406,95 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în dosarul contravențional nr.5r-3-49/2020 și 4r-395/21.

Fiind judecată cauza, prin hotărârea din din 28 octombrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Eremia împotriva Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, intervenient accesoriu agentul constator Victor Ivanov, cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică și s-a încasat de la Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP a MAI în beneficiul lui Vitalie Eremia, cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică rezultate din cauza contravențională, suma de 3 406,95 de lei și cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică în prezenta cauză civilă, suma de 2 110 lei.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a respins apelul declarat de Inspectoratul Național de Securitate Publică al IGP a MAI și a menținut hotărârea din 28 octombrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea deciziei, Colegiul instanței de apel a conchis că instanța de fond temeinic și legal a constatat faptul că Vitalie Eremia dispune de dreptul de a-și valorifica dreptul la acțiune în temeiul Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998 și art. 1405, 1422 alin. (1) și (3), 1423 alin. (1) și (2) Cod civil și a solicita repararea prejudiciului material exteriorizat prin cheltuielile de asistență juridică acordată de către avocatul Igor Eremia, suportate în cadrul procesului contravențional.

Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, Inspectoratul Național de Securitate Publică a declarat recurs.

Examinând recursul, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta urmează a fi admis, cu casarea

deciziei instanței de apel, a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii, pentru considerentele ce se vor arăta în continuare.

În conformitate cu art. 1 din Legea nr.1545 din 25 februarie 1998 cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești.

Potrivit art. 2 din aceeași Lege, prin acțiuni ilicite se înțelege acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infrațiuni).

Conform art. 3 alin. (1), în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală; b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității; c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; d) supunerii ilegale la arest contravențional, reținerii contravenționale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată; e) efectuării măsurilor speciale de investigații cu încălcarea prevederilor legislației; f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare.

Potrivit art. 13 alin. (1), (2) din Legea menționată, repararea prejudiciului specificat la art. 7 lit. a), c)-g) și în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul când prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreținut din bugetul local - din contul acestui buget. Prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată se repară de către aceste organe.

Amenzile se restituie de la buget, din fondul în care acestea au fost virate sau de către organul care a beneficiat de aceste sume.

Deci, din sensul normelor de drept citate rezultă indubitabil că persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional are dreptul la repararea prejudiciilor cauzate de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică prin sancționarea ilicită cu amendă contravențională, însă din contul bugetului instituției care are personalitate juridică și poate fi subiect a raportului obligațional de răspundere pentru prejudiciul cauzat, în condițiile enunțate supra.

În acest context, Colegiul reține că potrivit art. 12 alin. (1) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, Inspectoratul General al Poliției reprezintă unitatea centrală de administrare și control a Poliției, cu statut de persoană juridică și cu competență pe tot teritoriul Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 14 din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, în vederea îndeplinirii atribuțiilor specifice Poliției, prin ordinul ministrului afacerilor interne, la propunerea șefului Inspectoratului General al Poliției, se înființează subdiviziuni specializate. Subdiviziunile specializate sânt unități ale Poliției de competență teritorială generală, subordonate Inspectoratului General al Poliției, care pot crea servicii publice desconcentrate și se instituie conform specificului unor sectoare și direcții concrete de activitate.

Prin ordinul ministrului afacerilor interne se înființează subdiviziunea specializată a Poliției, care va avea calitatea de organ de urmărire penală.

Structura și regulamentele de activitate a subdiviziunilor specializate se aprobă de către ministrul afacerilor interne.

Conform art. 3 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 547 din 12 noiembrie 2019, Inspectoratul General este persoană juridică cu competență pe întreg teritoriul Republicii Moldova, cu sediul în mun. Chișinău, dispune de ștampilă cu imaginea Stemei de Stat și denumirea sa în limba de stat, precum și de cont trezorerial și alte atribute specifice, în modul stabilit.

Conform art. 15-17 din regulament, Inspectoratul are în subordinea sa: 1) subdiviziuni specializate; 2) subdiviziuni teritoriale.

În vederea îndeplinirii atribuțiilor specifice Poliției, la propunerea șefului Inspectoratului, prin ordin al ministrului afacerilor interne, se înființează subdiviziuni specializate, inclusiv subdiviziunea care va avea calitatea de organ de urmărire penală.

Subdiviziunile specializate reprezintă entități ale Poliției de competență teritorială generală, cu sau fără personalitate juridică, aflate în subordinea Inspectoratului.

În corespundere cu art. 7 din Regulamentul cu privire la supravegherea tehnică exercitată de Inspectoratul Național de Securitate Publică aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 415 din 8 aprilie 2003, Inspectoratul Național de Securitate Publică îndeplinește funcțiile de control de stat, dirijare, alte obligațiuni de serviciu ce țin de supravegherea tehnică prevăzute în actele normative în vigoare.

Astfel, Inspectoratul Național de Securitate Publică, fiind o subdiviziune a Inspectoratului General al Poliției, nu poate fi desinestător și subiect în raportul obligațional de răspundere civilă, această obligație fiind atribuită prin lege unității centrale de administrare și control a Poliției, cu statut de persoană juridică și cu competență pe tot teritoriul Republicii Moldova.

Aici, instanța de recurs constată că acțiunea a fost îndreptată nu împotriva pârâtului corespunzător.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că, Vitalie Eremia incorect și-a îndreptat

acțiunea față de Inspectoratul Național de Securitate Publică, care, prin efectul legii, nu poate fi subiect desinestătător în raportul obligațional de răspundere civilă.

Instanța de recurs subliniază că, în conformitate cu prevederile art.27 din Codul de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi aparține reclamantului.

Astfel, dreptul de a alege pârâțul aparține reclamantului, iar instanțele de judecată sunt obligate să se expună pe acțiunea depusă în limitele cerințelor formulate față de pârâții atrași.

În contextul celor expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge acțiunea înaintată de către Vitalie Eremia.

Din aceste motive și având în vedere că prima instanță și instanța de apel, deși au stabilit corect circumstanțele cauzei și nu este necesară verificarea suplimentară și administrarea unor noi dovezi, însă au încălcat normele de drept material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat Inspectoratul Național de Securitate Publică, de a casa integral decizia din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 28 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și de a emite o hotărâre nouă de respingere a acțiunii.

În conformitate cu art. 444 și 445 alin. (1) lit. b) și alin. (3) din Codul de procedură civilă Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Inspectoratul Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

Se casează integral decizia din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 28 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și se emite o hotărâre nouă, prin care:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Eremia împotriva Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, intervenient accesoriu agentul constatat Victor Ivanov, cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas

Victor Burduh

Dumitru Mardari